

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 11. Pontificis Responsum ad Montfortii Comitis propositiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI. „test, sed primo agendum de Evcha-
A.C. 1551. „ristia, quæ Controversia magis respi-
 „cit Helvetios, Zwinglianos, quam
 „Germaniæ Protestantes, qui instar il-
 „lorum Sacramentarii non sunt. „ De-
 inde Comes ad communionem calicis
 sermone converso ostendit, abiiciendam
 plane spem omnem conciliandorum Pro-
 testantium, si semel intelligunt, articu-
 lum illum, quem tantopere urgent,
 contra suam sententiam decisum, cum
 Cæsar in decreto suo de re religionis
 interim attemperanda, calicis usum
 ipsis permittere coactus fuerit, ut pro-
 inde nunc etiam ad Protestantium us-
 que adventum differenda sit ejus trac-
 tatio.

Hæ rationes firmæ videbantur, nec
 id inficiabatur Legatus, cum vero rem
 decidere suarum partium haud effret,
 hinc benigno sermone rem protrahere
 studuit, ut demum, quid Pontifex sen-
 tiret, acceptis literis exploratum ha-
 beret, sub idem tamen tempus ad Pa-
 pam articulos a Theologis examinatos,
 nec non doctrinæ capita, ac Canones
 sancitos retulit.

§. XI.

*Pontificis responsum ad Montfortii Co-
 mitis propositiones.*

Postquam summus Pontifex per Lega-
 ti

ti literas de cunctis Montfortii postula-
 tis certior reddebatur, rem in quodam
 Patrum Senatu proposuit. Varia tum
 erat opinantium sententia, præcipue
 circa fidei publicæ literas, quas Comes
 Protestantibus a Tridentinis Patribus
 dari postulabat. Potissimi illis ejusmo-
 di literas concedi negabant, eo quod,
 inquiebant illi, id a nulla unquam Sy-
 nodo factum legatur, excepto solo Ba-
 fileensi conventu, quem tamen nulla
 ex parte imitari oporteret. His adde-
 bant, quod Protestantium accessus ad
 Concilium unice deserviret ad corrup-
 pendorum quorundam fidelium mores,
 cum hi prohiberi vix possent, ne suam hæ-
 resin diffeminarent: Idem quoque ante
 aliquot annos Paulo Vergerio Justino-
 politano Antistiti accidisse referebant:
 Aliunde vero metuendum esse ajebant,
 ne Lutheri Sectatoribus sese Concilio
 subicere renuentibus datæ fidei aucto-
 ritas in Concilii vilipensionem cederet:
 denique hac in re a Synodo obsequii
 genus hæreticis nunquam deferendum
 postulari inferebant. Alii econtra af-
 firmabant, quod Protestantibus hac fi-
 dei publicæ cautione esset satisfaciend-
 um, non tam compendii ex eorum
 conversione hauriendi spe, quam omnis
 excusationis, ac prætextus ipsis præ-
 cidendi studio: Præcipue vero Cæsari

Sæc. XVI.
 A.C. 1551.

Sæcul. XVI.
A. C. 1551.

id impensius flagitanti ultro concedendum censebant, ne forte Patres ejus voluntati cedere vi compellantur, eo potissimum tempore, quo Pontifex a Franciæ Rege bello pressus omnino a Cæsaris arbitrio dependeret: De cetero securitatis literas ita instruendas existimabant, ut nullo, aut saltem levissimo nexu Patres obstringant, dummodo speciatim Protestantes non nominentur, sed amplioribus verbis duntaxat Ecclesiasticis, atque Nationis Germanicæ Laicis cujuscunque demum conditionis caveretur: Generalibus enim hisce verbis Protestantes quidem comprehendere asserebant, æque tamen dici posse, quod soli Catholici his verbis intelligantur, minime vero Protestantes, quos alioquin distincte, ac speciatim nominari convenisset. Denique putabant, hæc securitatis literas eo modo, ut nihilominus sua summo Pontifici auctoritas constaret, Protestantibus esse concedendas, necnon iudices, qui in perpetrata crimina inquirant, ita esse deputandos, ut horum electio ad avertendam omnis suspicionis causam, ipsis Protestantibus relinqui posset: hac ratione disciplinæ vim, ac Pontificis auctoritatem retentum iri ajebant.

Prævaluit posterior hæc sententia apud Julium Pontificem, qui horum
bi con-

confilia eo promptius sequebatur, quo magis Legati voluntati consonum esset: Sæcul. XVI. A. C. 1551.
 Unde datis ad eundem literis illius prudentiam valde commendans præcepit, ut juxta tenorem nuper transmissum publicæ fidei literas confici juberet, atque ultra trimestre discussionem articuli de communione Calicis, cum interim Protestantes expectarentur, differret, atque intra quadraginta dierum intervallum una haberetur Sessio de Sacramento Pœnitentiæ. Tandem Papa in suo responso observabat, quod Canones de Eucharistia paulo fusiori calamo fuerint conscripti, unde potius illos esse dividendos monebat. (*)

§. XII.

Reformationis capita in quibusdam Congregationibus discussa.

Eodem tempore, quo Tridenti de doctrinæ capitibus agebatur, aliæ habebantur Congregationes, in quibus ea, quæ morum emendationem concernunt, discutiebantur: Præprimis vero agebatur de Jurisdictione Episcopali. Paul. Sarp. l. 4. p. 31. Pallav. l. 12. c. 4. n. 1.

B 5

§. XIII.

(*) Hæc omnia Continuator ex Paulo Sarpio vix non de verbo descripsit, eum tamen allegare noluit, ne forte sedulus Lector ea deprehenderet, quæ Continuator ad majorem invidiam in Pontifices, & Synodi Patres concitandam pro suo arbitrio adjecit.